

oktober

De lijst van rode landen die Zuid Afrika niet in mogen wordt wel korter maar juist de landen die er toe doen voor het toerisme blijven code rood houden. Ook Duitsland staat er inmiddels op. We zijn écht net op tijd thuis nu blijkt dat de cijfers in Europa opeens weer omhoog schieten. Alleen wanneer je huiseigenaar bent én ook voor 3 maanden hier heen komt mag je binnen. Je mag niet voor bijvoorbeeld 3 weken komen. De logica hiervan is mij nog steeds niet duidelijk.

De lodges blijven dus zo goed als leeg en de deals zijn ontzettend goed voor locals. Tot wel 70% korting wordt er gegeven en wij maken ook maar gebruik van deze unieke kans en boeken een nacht in een van de mooiste lodges van Sabi. Natuurlijk bij een lodge met een eigen airstrip want daar naar toe vliegen is al de helft van de pret. Met een hele stevige wind en 37 graden land ik met knikkende knieën op Sabisabi airstrip. Niks te veel gezegd over deze plaats; geweldig mooie grote kamers, top service én heel veel wild. Het is ook gewoon echt wel weer eens leuk om in een ander gebied te zijn en je lekker rond te laten rijden. En ook weer eens een neushoorn met hoorn te zien. In dit gebied wordt zo ontzettend veel rond gereden en gecontroleerd dat stropers geen kans krijgen. De jongen van de receptie is helemaal gek van vliegtuigen en droomt er van om zelf ooit piloot te worden. Maar hij heeft zelfs nog nooit in een vliegtuig gezeten dus ik neem hem de volgende ochtend mee voor een rondje over Sabi. Later die week zijn ze bij ons thuis een nieuwe carport aan het bouwen (voor nog meer bakkies en gereedschap :)) en ook één van deze behulpzame jongens neem ik mee voor zijn luchtdoop. Geweldig al die blije gezichten!

Ook thuis zien we momenteel bijzonder veel wild. Zelfs grote groepen buffels en die zien we echt niet vaak. En dan zijn de leeuwen meestal ook niet ver weg. Monique en ik hebben een paar keer het geluk als we samen gaan rijden om net tegen zonsondergang het luipaard een paar keer te spotten. En met Marlon en Ann zien we op een avond 7 neushoorns in 1 groep, heel bijzonder. De wind staat toevallig heel gunstig en we kunnen lopend tot heel dicht bij komen. Marcel fungeert dan handig als camerasteun.

Net zoals 2 jaar geleden zien we vlak naast de airstrip dat we een baby jakhals hebben. Wat een dotje. Patrick gaat 1,5 uur voor het hol zitten om toch zeker een foto te hebben want dit spul is ook een gemakkelijke prooi voor een hyena. We zijn het jong dan een paar dagen kwijt maar gelukkig zien we het vanochtend weer terug. Wat groeit zo'n beestje in een week tijd!

Ik ga ook weer nog eens mee met Marcel om een Impala bokje te schieten. Ons personeel is er dol op en i.p.v. het vlees op hoofdkantoor te kopen vindt Marcel het veel leuker om zelf te schieten. Nee, na 13 jaar overtuigd vegetariër te zijn geweest eet ik inmiddels sinds we hier wonen weer volop vlees maar de trekker overhalen nog net niet :)

Patrick werkt aan een programma genaamd Adobe Spark en hierin doet hij in delen verslag van de dieren om ons heen. Tot dusver heeft hij een verhaal gemaakt over de leeuwen en de olifanten. Erg leuk gedaan vind ik en wellicht gaat hij dit ooit gebruiken voor de nog te maken website.

Ondanks dat het toerisme nu volledig op z'n gat ligt denken we toch steeds vaker om ooit iets commercieels te gaan doen hier... Wordt vervolgd ! Voor wie het leuk vindt om de activiteiten vast te volgen: like de Facebook pagina van Ximuwu-Klaserie.

Ik ben inmiddels al 1,5 jaar lid van de bateleurs. Dit is een organisatie die werkt met maar liefst 200 vrijwillige piloten die ingezet worden voor verschillende missies. Dit kan het verplaatsen van bedreigde dieren zijn zoals leeuwen, luipaarden of wilde honden, om voor een spreiding van genen bijvoorbeeld te zorgen. Maar ook voor het tellen van dieren vanuit de lucht of het opsporen van karkassen en stropers. Er zijn al een aantal missies voorbij gekomen maar ofwel was ik dan niet hier of waren de dieren te zwaar die vervoerd moeten worden. 4 wilde honden achterin die Cessna gaat prima qua gewicht maar 3 leeuwen is een ander verhaal natuurlijk. Maar eindelijk past dan afgelopen week een missie mij wel! In een gebied 50 NM ten noorden van ons is het laatste jaar ontzettend veel gestroopt. Neushoorns natuurlijk voor de hoorn maar ook ander wild voor vlees. Echt afschuwelijk als je de horrorverhalen hoort over de dieren die gevonden worden in deze strikken. De afgelopen weken is er al door een grote groep vrijwillige rangers op de grond strikken verwijderd en nu willen ze het hele gebied nog eens in kaart brengen vanuit de lucht. Dus ik moet lijnen vliegen van 400 meter uit elkaar en 100 meter boven de grond. 'Gelukkig' gaat mijn verzekering niet akkoord met die 100 meter en wordt het 150 meter. Lijkt misschien niet veel maar die laatste 50 meter voelt toch net beter voor mij. Marlon heeft meer ervaring met laag vliegen en hij biedt aan om naast mij te zitten. Dat scheelt. Eerst willen ze met 3 man mee dus ook het achterste bankje komt tevoorschijn en met net voldoende brandstof voor deze 2,5 uur vliegen moet het qua gewicht nét kunnen. Op het laatst gaat de 3e persoon toch niet mee en kunnen we de vlucht net iets relaxter uitvoeren. Ik stijg hier al om half 6 op om zo vroeg mogelijk de rest op te halen in het dorp want tegen 10 uur wordt er al weer 35 graden verwacht. Ik vond het enorm spannend maar ook super leuk dat ik nu eindelijk mijn eerste missie heb kunnen vliegen.

Hopelijk valt nu ook het allerlaatste puzzelstukje van mijn Afrikaanse vliegdream op z'n plaats : die achterbanken allebei eruit en een groep wilde honden er in !

Lostracks

Avonturensite van Patrick en Elly Suverein

<http://www.lostracks.org>
